

عنوان مقاله:

بررسی پائین افتادگی رودخانه ی کن در اثر برداشت شن و ماسه در پائین دست خط آهن تهران - تبریز

محل انتشار:

هفتمین سمینار بین المللی مهندسی رودخانه (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

پرویز روزخس - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

مهدی حبیبی - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

محمدرضا غریب رضا - عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات حفاظت خاک و آبخیزداری کشور

خلاصه مقاله:

رودخانه ی کن در شمال باختری تهران بزرگ قرار دارد . این رودخانه پس از خارج شدن از بخش های کوهستانی البرز مرکزی - جنوبی، با شیب نسبتاً زیاد، ژرفای کم و پهنای نسبی زیاد، ویژگی های رودخانه های شریانی را نشان می دهد . استعداد حمل رسوب این رودخانه بالا است و برای اتلاف انرژی مازاد خود، جریان آب در آن تمایل به گسترش عرضی و توسعه دارد . رودخانه ی کن در بدو ورود به دشت، با کاسته شدن ناگهانی شیب آن ، شروع به رسوب گذاری می کند و تا حد امکان بستر خود را پهن می نماید . در این ناحیه آبرفت قدیمی در دیواره های رودخانه ناپایدار و فرسایش پذیر است و چسبندگی بین ذرات آن زیاد نیست . برداشت بی رویه ی شن و ماسه از بستر رودخانه ، باعث ریزش سواحل، ایجاد به هم ریختگی در رسوبات بستر، تغییر سطح مقطع جریان، تخریب بستر رودخانه در بالادست ، تخریب زون های حاشیه ای، از بین رفتن پوشش گیاهی، تغییر تراوایی موضعی و در نهایت ایجاد تغییرات مرفودینامیکی گردیده است . در پائین دست پل راه آهن تهران - تبریز برداشت و بهره برداری از معادن شن و ماسه ی رودخانه ای سبب پائین افتادن شدید بستر رودخانه گردیده است . در این مقاله تغییرات مورفولوژیک رودخانه ی کن در پائین دست پل خط آهن تهران - تبریز، که در آن بهره برداری از مصالح شن و ماسه صورت پذیرفته، مورد بررسی قرار گرفته است

کلمات کلیدی:

ریخت شناسی، رودخانه، حوزه ی کن، برداشت شن و ماسه، فرسایش، پل راه آهن تهران - تبریز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/12697>

